

ספר
עצתו
אמונה

בריוון פון חיזוק, אמונה
און פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת
תפארת התורה ברסלב

אידיש

פרשת משפטים

תשפ"ד

334

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

**4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563**

היכל הקודש

מאנסי

**32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551**

היכל הקודש

בני ברק

**רחוב ירושלים 2
052.760.5715**

היכל הקודש

וויליאמסבורג

**27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299**

היכל הקודש

בלומינגטאון

**24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804**

היכל הקודש

ירושלים

**רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150**

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

נדפס ע"י

קרן הדפסה היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

עריכה, הגהה והוצאה לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

עַצְתוֹ אֲמוּנָה

- א..... ווי אזוי האלט איך זיך שטארק, ווען מיין מאן דארף מיך נישט האבן?
- ה..... קען איך פֿרעגן עטליכע שאלות איבער די הלכות פון די חופה?
- ז..... פארוואס איז דער ראש ישיבה שליט"א ברוגז אויף מיר?
- ח..... קען איך בעטן דעם אייבערשטן, ווען איך בין נישט ערליך?
- ט..... זאל איך גיין אין מקוה, אז איך קען זיך נישט היטן די אויגן?
- יא..... פארוואס פארשפרייט מען נישט די סגולה פון טשערנאבלער מגיד זי"ע?
- יב..... דארף איך זיך דערשעקן אז מיין "קו החיים" טויג נישט?
- יד..... ביים קבלת פנים פעלט אויס צו נעמען א גראמער?
- יז..... קען איך רעדן צו די קינדער פון זאכן וואס איך האלט נישט דערביי?
- יט..... ווי אזוי בין איך ברוגז פאר מיין מאן אז עס איז נישט אויסגעהאלטן?

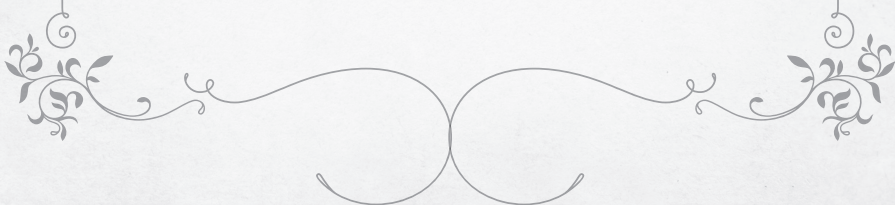

איש אמונות

- א..... די פייער האט אים נישט אפגעשטעלט.....
- ב..... איר דארפט אייך גארנישט דערשעקן פון וואס די דאקטוירים שרעקן אן.....
- ה..... ווען די זיידע באכע געבן צופיל נאך פאר די אייניקלעך.....
- ה..... חכר'טעס וואס רעדן פון תפלה, נישט פון טשאדעלע באדעלע.....
- ו..... חמשה עשר בשבט מאך א סעודה פון פרוכט מיט דיין ווייב און קינדער.....

- ז..... רעד רואיג, רעד מיט א שמייכל, רעד פאזעטיוו
- ז..... חזר'ט זיך אמונה, און הערט נישט נייעס, וועט איר קענען לעבן
- ח..... אפילו ווען עס איז ענג, איז דער אייבערשטער מיט דיר
- ט..... דאווענען מיט מנין ברענגט השגחה
- ט..... מיר פארשטייען נישט און מיר קענען נישט פארשטיין
- י..... א לענגערע, אכער בעסערע, וועג צו מאכן קינדער פאלגן
- יא..... אכטונג געבן אז די מיידלעך זאלן נישט פארשעמען דאס קינד
- יא..... זייער גוט אז דו שטרענגסט זיך אן צו ברענגען די קינדער צום לערנען
- יב..... געב זיך אכטונג פון פארדארבענע מדריכים
- יג..... ווען יעדער ארבעט צוזאמען, איז מען זייער מצליח
- טו..... שפילט נישט מיט קיין קעז
- טו..... די אלע אינגעלייט וואס גייען הפצה, די האבן שפע

עֲצַתוֹ אֲמוּנָה

ווי אזוי האלט איך זיך שטארק, ווען מיין מאן דארף מיך נישט
האבן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך ווייס נישט אויב דער ראש ישיבה שליט"א האט געזען די פריערדיגע בריוון וואס
איך האב געשיקט, אבער מיר העלפט עס סיי ווי, אלץ נאכן שרייבן און שיקן א בריוו
ווערט מיר פיל גרינגער, איך רעד נישט צו קיינעם פון וואס איך גיי אריבער, נאר צום
אייבערשטן, און איך שרייב בריוו צום ראש ישיבה שליט"א.

איך וויל זיך דא אויסוויינען; איך האלט זיך שטארק און פרייליך פאר א שטיק
צייט, אבער נאכדעם פאל איך פלוצלינג אראפ, איך ווער דעפרעסט און צעבראכן, און
איך דארף זיך אליין אויפהייבן און אנגיין ווייטער ווי גארנישט וואלט געווען. ווען איך
בין פרייליך איז יעדער פרייליך, איך דארף אבער די כחות זיך אויפצוהויבן און אנגיין,
איינער זאל מיך שטארקן, איינער זאל מיר זאגן אז איך טו גוט, אז איך בין גוט, אז
איך זאל ווייטער גיין אין לעבן מיט א שטארקייט, אז דער אייבערשטער איז צופרידן
פון מיר, אז איך זאל נאר קוקן אויף מיר און עס זאל מיר נישט שטערן וואס מיין מאן
טוט.

איך שפיר א שטארקע אחריות, איך פיל אז אלעס אינדערהיים ליגט אויף מיר, די
רוחניות, די גשמיות, די שמחה, די שלום, די ליבשאפט. ווי אזוי איך בין, אזוי וועט מיין
מאן זיין. אבער קודם מוז איך זיך אליין מחזק זיין, איך האב צופיל אויף מיין קאפ, און איך
וויל מיינע קינדער זאלן האבן א צופרידענע מאמע, און עלטערן וואס לעבן מיט שעצונג

און ליבשאפט. און אז קיינער געבט מיר נישט קיין חיזוק ווערטער, מוז איך זיך אליין עס געבן.

איך מאך זיך פרייליך און איך טו וואס איך דארף, עס האלט זיך אבער נאר ביז ווען עס פלאצט, ביז ווען איך קען מער נישט אויסהאלטן ווי אזוי מיין מאן פירט זיך אויף. איך בעט דעם אייבערשטן עס זאל מיר נישט שטערן, אבער איך האלט עס נישט אויס. מיין מאן קוקט שמוציגע זאכן, ער באהאלט פון מיר זאכן. ער שטארקט זיך טאקע מיטן זאגן משניות. ער איז געטריי צו מיר, ער העלפט מיר, ער דאווענט און ער רעדט צום אייבערשטן, שפח אייבערשטער אז כאטש די חינוך פון די קינדער ווערט נישט געשטערט, אבער פון מאל צו מאל ציפט עס מיר זייער שטארק, עס צעמילשט מיך, וואו האלט ער אין זיין לעבן? ער איז דא, אדער דארט? ער טראכט פון אנדערע, אדער דארף ער מיך? בין איך גענוג גוט פאר אים? איז ער צופרידן פון מיר?

עס טוט מיר זייער וויי די געפיל אז איך לעב מיט איינעם וואס האט מיך אויסגענארט פאר א לאנגע צייט, און נארט מיר נאכאלץ אויס, מיטן באהאלטן זאכן פון מיר. איך האב מיט אלע כחות זיך צוריק געשטעלט אויף די פיס, צוריק אויפגעבויעט א ליבשאפט און טראסט, אים געגעבן מיין גאנצע לעבן, מיט רואיגקייט און שמחה און ליבשאפט, אבער איך באקום גארנישט צוריק פון דעם, ער האט נישט קיין געדולד צו מיר, יעדעס מאל איך רוף אים שפיר איך ווי איך שטער אים, אויב איך רוף אים פֿרעגן ווען ער קומט אהיים, שפיר איך אז איך לויף אים צופיל נאך. ווי אזוי קען איך כאטש פון מיין זייט שפירן אז איך האב א מאן? איך וויל זיין אלעמאל פרייליך און צופרידן, טון נאר וואס מען דארף, און זאכן זאלן מיך אויפהערן שטערן.

ווי אזוי קען איך מצליח זיין צו לעבן רואיג מיט א שטאלצקייט, און נישט זיין פארנומען מיט וואס מיין מאן טוט? ער קומט אסאך מאל אהיים שפעט, און דעמאלט טראכט איך אלץ, 'וואס טוט ער יעצט?' 'וואו איז ער יעצט?' ווי אזוי קען איך לעבן מיט פארמאכטע אויגן? איך וויל עס זאל מיר נישט שטערן וואס ער טוט, ווי אזוי קען מען דאס אבער באווייזן? עס גייט מיר נישט.

יעדע שטיק צייט ווער איך זייער דעפֿרעסט און צעבראכן פון דעם, איך פארליר די כח צו קענען ווייטער אנגיין, איך מוז באקומען חיזוק זיך צו קענען האלטן ווייטער פרייליך און צופרידן.

יִישַׁר כַּח פֶּחַ פֶּאָר דִּי בְרִיוּ וּוֹאס דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א הָאָט מִיר גַּעְשְׂרִיבֵן אַ צַיִט צוּרִיק, דַּעֲרוּוִייל בִּין אִיךְ זִיךְ מַחֲזֵק מִיט דָּעם [דְּעַר בְּרִיוּ אִיז בִּיגְעֵלִיגְט צוּם סוּף פֿון דָּעם בְּרִיוּ], אָבֵעַר אִיךְ ווִיל הָאָבֵן נֶאָד חִיזוּק צו קַעֲנַעֵן אָנְגִּיז אִין לַעֲבֹד מִיט שְׂמֻחָה.
 יִישַׁר כַּח

תשובה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פֶּרֶשֶׁת בְּשַׁלַּח, שׁוֹבְבִים, י"ג שְׁבֻט, שְׁנַת תשפ"ד לפ"ק
 מֵרַת ... תַּחֲנִי'

אִיךְ הָאָב עֲרַהֲלֵטֵן אִיעֶר בְּרִיוּ.

אִיר קַעֲנֵט זִיךְ נִישַׁט פֶּאַרְשְׁטֵעֵלֵן דָּאס גְּרוֹיסקִיט פֿון אַ אִידישֶׁע פְּרוִי וּוֹאס הָאָדעוועט אויף די קִינְדֵער מִיט מְסִירוֹת נֶפֶשׁ פֶּאַרן אִיבֶּעֲרֶשְׁטֵנִס וועגן און האלט איר שטוב מיט ציין און נעגל; אויף די פֿרויען שטייט די וועלט, צוליב די פֿרויען האט דער אייבערשטער ארויסגענומען כָּלֵל יִשְׂרָאֵל פֿון מְצָרִים.

חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה זָאגן (ילקוט שמעוני תהלים, סימן תשצה) בְּזִכּוֹת דִּי עֲרַלִיכֶע פֿרויען, די קלוגע פֿרויען - זענען מיר ארויס פֿון מְצָרִים. די מענער זענען געווען פֿאַרשְׁקֵלֶאפֶט און פֿאַרפֿלאַגט פֿאַר די מְצָרִים - אַזוֹי ווי היינט; מען האט געאַרבעט בִּיטֶער שְׁוֹעֵר, זיי זענען געווען אַזוֹי אַרְיִינגֶעטוֹן אִין מֵאָכֵן גַּעֲלֵט, אִינגֶעטִינְקֵען אִין די גֶרַעסְטֶע טוּמְאָה, אִין די מ"ט שְׁעָרֵי טוּמְאָה רַחֲמָנָא לְצַלֵן, די מענער זענען נישט אַהִיִם גַּעקוּמֵען צו די ווייבער; וואס האבן די קלוגע ערליכע פֿרויען געטון? זיי זענען געגאַנגען צו זייערע מענער אויפן פֿעלד, דאַרט וואו זיי האבן געאַרבעט, זיי האבן געפֿרענגט פֿאַר זייערע מענער וואסער מיט קליינע פֿיש, זיי האבן זיי אָפּֿעוואַשֵׁן וְכוּ', און אַזוֹי אִיז אַרוֹיסקִיט פֿון אַ אִידישֶׁע פֿאַלק וואס זענען אַרוֹיסקִיט פֿון מְצָרִים און מְקַבֵּל געווען די הייליגע תּוֹרָה בֵּינָם בְּאַרְגְּ סִינַי; זעט מען פֿון דָּעם דָּאס גְּרוֹיסקִיט פֿון אַ אִידישֶׁע פֿרוִי וואס גייט צו איר מאן, זי קוקט נישט אויף דָּעם אַז אִיר מאן אִיז אִין די מ"ט שְׁעָרֵי טוּמְאָה, זי טוט רַצוֹן הַשֵּׁם, זי טוט אִיר חֵלֶק וואס דער אייבערשטער וויל פֿון אִיר.

אִיךְ בַּעַט אִיךְ זייער, שְׂטאַרְקֵט אִיךְ מִיט אַלֶּע אִיעֶרֶע כַּחוֹת, אִיר זַאֲלֵט

נִישֵׁט אַרױסױווייזן קײן שְׁוואַכקײט, איר זאַלט שְׁטילעֶרְהײט בַּעֲטָן דַּעַם אײַבעֶרשְׁטן: "הײליגער באַשעפֿער, הַעֲלֵף מִיר אײַךְ זאַל הָאָפֶן פֶּח, און הַעֲלֵף אַז מײן מאַן זאַל קענען עומד זײן אײַן די שְׁווערע בײַטערע נסיוֹנוֹת"; פֿאַר אײַער מאַן זאַלט איר ווײַזן אַ שְׁמײכל און רַחֲמָנוּת הָאָפֶן אויף אײַם, און דַּעַר אײַבעֶרשְׁטער וועט שיקן זײַנע מלאַכִּים אײַךְ צו שְׁטאַרְקֶן און אײַךְ נִישֵׁט לֵאזֵן פֿאַלן.

ווען מְשׁיח וועט קומען וועט מען זען דאס גרױסקײט פון די עֶרְלִיכֶע קלוגע בראַווע פֿרויען וואס האָפֶן געבױעט זײַערע שְׁטײַבער מיט מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, אַזױ ווי די הײליגע חֲכָמִים זאָגן (לְקוֹט רוּחַ, רַמְז ד'): "אײן הַדּוֹרוֹת נִגְאָלִין אַלאַ בְּזָכוֹת נָשִׁים צְדָקְנִיּוֹת שְׁבִדוֹר", מְשׁיח וועט קומען נאַר בְּזָכוֹת די עֶרְלִיכֶע פֿרויען פונעם דור; נאָך זאָגן חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (סוֹטָה יא): "בְּזָכוֹת נָשִׁים צְדָקְנִיּוֹת נִגְאָלוּ אַבּוֹתֵינוּ מִמְצָרִים, וּבְזָכוֹתַי עֲתִידִין לְהִגְאָל", אײן די זְכוֹת פון די פֿרויען זענען מיר אויסגעלייזט געווארן פון מצָרִים און בְּזָכוֹת זײ - וועלן מיר אויסגעלייזט ווערן פון גלוֹת; די פֿרויען וואס לײַגן אַלעס אײַן דַּעַר זײט ווען עס קומט צו טון דעם רצוֹן הַשֵּׁם, זײ הַעֲלֵפֶן זײַערע מַעֲנַעַר און צײַען אויף די קינדער - אײַן זײַער זְכוֹת וועלן מיר אויסגעלייזט ווערן.

דַּעַר אײַבעֶרשְׁטער זאַל הַעֲלֵפֶן איר זאַלט הָאָפֶן הַצְּלָחָה אײַן אַלע עֲנָנִים.

...

דַּעַר בְּרִיוּ צו וועלכע די אויבנדערמאנטע שְׁאַלָה באַצײט זײַךְ:

די שְׁכַר פון די נָשִׁים צְדָקְנִיּוֹת וואס לײַדן און שְׁוײַגן

בַּעֲזַרְת ה' יתְבַרַךְ - יום ה' פְּרִשְׁת וַיִּשְׁלַח, י"ז כֶּסֶלִיו, שְׁנַת תִּשְׁפ"ד לְפֶרֶט קָטָן

מֵרַת ... תַּחֲבִי

אײַךְ הָאָב עֶרְהֵאֲלָטָן אײַער בְּרִיוּ.

עס טוט מיר זײַער וויי צו הַעֲרָן וואס איר גײט אַרײַבער; אײַךְ הָאָב געליינט אײַער געשרײ, אײַער געוויין, אײַער טרערן, און אײַךְ וויל אײַךְ זײַער בַּעֲטָן איר זאַלט נִישֵׁט אַפֿלאַזן, איר זאַלט נִישֵׁט אויפֿגעבן; איר הָאָט געהאַלטן אײַער שְׁטוּב בײַז אַהער האַלטס עס ווייטער.

איך בעט אייך זייער, יעצט ווען איר האט אנדעקט אמעריקע, איר האט געטראפן ביי אייער מאן נישט גוטע זאכן השם ישמרינו, איר זעט וואס ער קוקט, איר זעט זיינע נסיונות, איר זעט וואס פאר א מאן איר האט וכו' - זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן עס זאל פארגעסן ווערן ביי אייך און ער זאל צוריק באקומען חן אין אייערע אויגן, און פארשטייט זיך בעטן פאר אים ער זאל זיך קענען שטארקן אויף זיינע נסיונות.

עס איז נישטא די ווערטער צו באשרייבן די שכר פון די נשים צדקניות וואס ליידן און שווייגן, נישטא קיין טינט און פאפיר צו אנהויבן שרייבן וואס ווארט זיי אויבן אין הימל, בשעת זיי זענען אזוי צעריסן ווען זייער מאן איז שוואך און פאלט אין נסיונות וכו' - דאך צעברעכן זיי נישט זייער שטוב, זיי האלטן די שטוב מיט ציין און נעגל עס זאל נישט צעפאלן, זיי גייען אן מיט א שמייכל כאילו לא ה'יה.

אייער מאן איז א גוטער, ער איז נישט שלעכט; ער האט נסיונות, און מיט תפלה און סבלנות, און מיט אייער חכמת נשים - וועט איר זוכה זיין צו ניסים גלויים.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

[...]

קען איך פֿרעגן עטליכע שאלות איבער די הלכות פון די חופה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך דערנענטער זיך שוין צו מיינ יום החפה ברוך השם, איך וויל זייער דאנקען דעם ראש ישיבה שליט"א פארן מיד באגלייטן א גאנצן צייט אלע יארן ביז אהער, און מיר מדריד זיין ווי אזוי אויפצושטעלן א אידישע שטוב, איך האב געהערט אסאך דרשות פונעם ראש ישיבה שליט"א, איך וויל פֿרעגן אפאר זאכן ארום די חופה און די יום החתונה.

איך האב געזען שטיין אז די הלכה איז אז די עדות ביי די חופה דארפן זיין ערליכע אידן, וויאזוי ווייסט מען ווער עס איז אן ערליכער איד? איז א פראבלעם צו נעמען איינעם

וואס האט א סמארטפאון און א פילטער? דארף מען בעטן די עדות זאלן זאגן אשמונו פאר די חופה?

בכלל האב איך געוואלט פארשטיין ווי אזוי קענען די עדות זאגן עדות אויף די קידושין, אויב די פלה איז דאך צוגעדעקט די פנים און זיי זעען נישט ווער עס איז? מעג מען קוקן אויף די פלה ביים באדעקן? איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר ענטפערן און אויסקלארן די אלע שאלות.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בשלח, שובבי"ם, י"ג שבט, שנת תשפ"ד לפ"ק
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מזל טוב פאר דיין חתונה, דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט אויפשטעלן ערליכע דורות, קינדער און אייניקלעך וואס גייען אין די וועגן פון די תורה.

בנוגע די עדות און אזוי ווייטער - דאס לאז פארן רב; דער רב דער בעל מסדר קידושין, ער זארגט פאר פשר'ע עדים, דאס האט נישט מיט דיר חתן, דער רב זארגט אז די עדים זאלן מהרהר זיין בתשובה. (אגב ווען מיין טאטע שליט"א איז מסדר קידושין זאגט ער פאר די עדי קידושין בדרך כבוד: "לאמיר אינאיינעם תשובה טון"), אזוי אויף וואו די חופה זאל זיין - דאס לאז פאר די עלטערן, זיי זאלן טון לויט זייערע מנהגים.

אויף די פראגע ווי אזוי קענען עדים עדות זאגן אויף א קידושין ווען זיי זעען נישט די פלה, די פלה גייט דאך פארדעקט די פנים; דאס ווערט שוין אויסגעשמועסט אין די פוסקים (עיני שאלות ותשובות דברי חיים אבן העזר, סימן עא, ועוד) וויבאלד די פלה ווערט געברענגט דורך די עלטערן און עס איז מפרסם אז זי איז די פלה - איז די עדות א גוטע עדות, (עס זענען דא וואס פירן זיך אז די עדים זאלן מיטגיין צום באדעקן צו זען די פלה, אבער ביי

אונז פארלאזט מען זיך אויף די פוסקים וואס זאגן אז די עדים דארפן נישט קוקן).

אויף די פראגע אויב מען מעג קוקן אויף די פלה ביים באדעקן; וויסן זאלסטו, די מנהג פון באדעקן איז זייער הייליג, עס איז א צייט פון בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו קינדער. דער רבי זאגט (ספר המידות אות חתן חלק ב, סימן ח): "הכסוי שמכסין פני הפלה קדם החפה יש לה כח ההולדה", מיטן צודעקן די פלה איידער זי גייט צו די חופה, דאס איז א סגולה פאר קינדער; דעמאלט דארף מען עוסק זיין אין תפלה, שטילערהייט זאלסטו זיך שעפעשען: "רבונו של עולם העלה מיר איך זאל זוכה זיין צו ערליכע דורות, אויך די אלע וואס ווארטן אויף קינדער זאלן זוכה זיין צו ערליכע דורות". דו זאלסט אויסנוצן די מינוטן צו בעטן דעם אייבערשטן, ווייל די מינוטן פון די חופה איז זייער הייליג און זייער גרויס; חתן און פלה קענען אויספועלן גרויסע זאכן, סיי פאר זיך און פאר גאנץ פלל ישראל. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

פארנוואס איז דער ראש ישיבה שליט"א פרוגז אויף מיר?

שאַלָה:

לקבול דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם וויל איך באדאנקען דעם ראש ישיבה שליט"א פאר אזא גוטע לעבן וואס איך און מיין ווייב האבן, אלעס א דאנק דעם ראש ישיבה שליט"א, מיר זענען זייער זייער מכיר טוב דעם ראש ישיבה שליט"א פאר אונזער גוטע לעבן.

איך וויל נישט זיין א כפוי טובה, איך וויל נישט מצער זיין דעם ראש ישיבה שליט"א, אבער נעכטן האב איך געזען אז דער ראש ישיבה שליט"א וויל מיר נישט גריסן, און דאס האט מיר זייער ווי געטון, איך האב אנגעהויבן טראכטן אז דער ראש ישיבה שליט"א איז פרוגז אויף מיר, אבער איך ווייס נישט פארנוואס...

איך בעט איבער דעם ראש ישיבה שליט"א אויב איך האב געמאכט צער, מיטן

אֵיבְעֶרְשֶׁטְנִ'ס הִלֵּף בֵּין אֵיךְ גְּרִיִּיט צו הָעֶרֶן וְוַאס צו פֶּאָרְרַעֲכֶטֶן, בִּיטֵע אויב דָּער ראש
יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א קָען מִיר זאַגן.

יִישָׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת יְתָרוֹ, שׁוֹבְכֵיִים, י"ח שְׁבֵט, שְׁנַת תִּשְׁפ"ד לִפ"ק
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ זְאִיר

אֵיךְ הָאב עָרְהֶאֱלֵטֶן דִּיִּין בְּרִיוֹ.

אוי וויי איז מִיר אַז אֵיךְ הָאב דִּיר גְּעִמְאָכְט צֶער. אֵיךְ הָאב דִּיךְ אָפִילוֹ
נִישְׁט גֶּעזֶען, אֵיךְ בְּעֵט דִּיר אֵיבְעֶר, אֵיךְ זַאג דִּיר דָּעם רִיִּנְעם אַמַּת, אֵיךְ הָאב
דִּיר נִישְׁט גֶּעזֶען.

אַמַּל פֶּאָסִירְט עָס בֵּי מִיר אַז מְעַן גְּרִיִּסְט מִיר אָבְעֶר אֵיךְ זַע נִישְׁט דָּעם
מְעַנְטִשׁ.

שְׁטאַרְק זִיךְ מִיט דִּיִּין עֲבֹדַת הַשָּׁם, לְעֶרֶן דִּיִּנְע שִׁיעוּרִים כְּסִדְרָן, זִיִּי זִיךְ
מִתְבֹּדֵד, און זִיִּי מְגַלָּה וּמְפָרְסֵם דָּעם הֵיִלִּיגֶן רַבִּי'ן פֶּאָר אַלְעֶמְעֶן.
דָּער אֵיבְעֶרְשֶׁטֶער זַאל הַעֲלֵפֶן זַאלֶסְט הָאבֶן הַצְּלָחָה אִין אַלְע עֲנִינִים.

...

קָען אֵיךְ בְּעֵטֶן דָּעם אֵיבְעֶרְשֶׁטֶן, ווען אֵיךְ בֵּין נִישְׁט עָרְלִיךְ?

שְׁאַלָּה :

לְכַבּוֹד דָּער ראש יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֵיךְ דַּאָנַק און אֵיךְ לױב דָּעם אֵיבְעֶרְשֶׁטֶן אַז אֵיךְ הָאב זױכָה גֶּעווען הַנְּאָה צו הָאבֶן צו
שַׁעֲפֵן אַזױפִּיל עֲצוֹת און חִזּוּק פֿון די שִׁיעוּרִים און בְּרִיוֹ פֿונְעם ראש יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א, און
אױךְ מִיין ווייב איז זיך זײער מַחֲלִ' מִיט אַלְעס.

אֵיךְ הָאב גֶּעוואַלְט פֶּרְעֶגֶן, אַזױ ווי אֵיךְ הָאב גָּאָד לִיִּדְעֶר אַ סְמאַרְטֶפּאַזֶן, דָּער
אֵיבְעֶרְשֶׁטֶער זַאל אַרײַנגֶעבֶן אִין מִיר אַ רוּחַ טְהָרָה אַז אֵיךְ זַאל תְּשׁוּבָה טוֹן, אָבְעֶר
פֶּאָקְטִישׁ קָען אֵיךְ זיך דֶּערווייל נִישְׁט אַפֶּרִיִּסֶן דֶּערפֿון, דָּאס איז אַ באַזױנְדֶּרע מַעֲשֶׂה. ווען
עס קומט אָבְעֶר צום בְּעֵטֶן דָּעם אֵיבְעֶרְשֶׁטֶן אױף עֶפְעֶס, צום בֵּיִשְׁפִּיל אױף פֶּרְנֶסָה אָדְעֶר

גוטע קינדער, שפיר איד אז איד קען נישט בעטן דעם אייבערשטן, ווייל דער אייבערשטער איז זיכער ברוגז אויף מיר, און דעריבער האלט איד זיך צוריק פון בעטן דעם אייבערשטן און רעדן צו אים.

איד שפיר אז עס איז אזוי ווי א סתירה, פון איין זייט דערצערן איד דעם אייבערשטן, און פון די אנדערע זייט בעט איד אים זאכן; איז דאס ריכטיג?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פֿרשת יתרו, שובב"ם, י"ח שבט, שנת תשפ"ד לפ"ק
לקבוד ... גרו יאיר

איד האב ערהאלטן דיין בריוו.

די סארט מחשבות וואס דו טראכסט, אז דער אייבערשטער הערט דיך נישט אויס - די מחשבות איז פונעם יצר הרע; עס איז נישט אמת, דער אייבערשטער הערט אויס יעדן איינעם געבעט, זאלסטו זיך נישט צוריקהאלטן פון דאווענען און בעטן דעם אייבערשטן אלעס וואס דו דארפסט.

בעט אויף דעם אליינס, בעט דעם אייבערשטן זאלסט האבן ריינע אויגן און ריינע מחשבות, נישט קוקן קיין עבירות; ווייל אז מען היט נישט די אויגן, מען קוקט עבירות - פארלירט מען אלעס, מען פארלירט סיי די וועלט און סיי יענע וועלט, און אז מען היט די אויגן - איז אזוי גוט און אזוי זיס. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זאל איד גיין אין מקוה, אז איד קען זיך נישט היטן די אויגן?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איד וויל גיין אין מקוה יעדן טאג, ספעציעל וויל איד גיין אויב איד בין דורךגעפאלן, אבער עס מיר שווער צו גיין אין מקוה, ווייל איד קען זיך נישט היטן מיינע אויגן אין די

מקנה, און נאכדעם בלייב איד טראכטן שלעכטע מחשבות א גאנצן טאג, און עס ברענגט מיר צו נאך שלעכטס.

דארף איד גיין אין מקנה? איז גענוג פאר מיר צו נעמען א שויער?

יִישָׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פְּרֻשַׁת יְתָרוֹ, שׁוֹכְבֵי־סֵם, י"ח שְׁבַט, שְׁנַת תּשפ"ד לַפ"ק
לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רבי האט געזאגט: "דאס ערשטע זאך איז מקנה" (שיחות הר"ן, סימן קמא), ווען מען וויל מתקן זיין וואס מען האט פוגם געווען בכלליות און בפרטיות אין פגם הברית - איז די ערשטע זאך 'מקנה'. נאך זאגט דער הייליגער רבי (ספר המידות, אות הממקת הדין, סימן כב): "על ידי טבילת מקנה נתבטל הצרות, וישועה באה", אז מען טובל'ט זיך אין מקנה איז מען מבטל אלע צרות און מען איז זוכה צו א ישועה; נאך זאגט דער רבי (שם, סימן פא): "המקנה ממתיק הדין", אז מען גייט אין מקנה נעמט מען אנוועק אלע דינים. גיי פרי ווען די מקנה איז ליידג - אזוי וועט דיר זיין גרינגער. האלט זיך נישט צוריק פון גיין אין מקנה, זיי מקפיד צו גיין אין מקנה - בפרט ווען דו דארפסט א מקנה, ווייל דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט געזאגט אז ער איז צוגעקומען צו אלע זיינע מדריות ווייל ער איז געווען זייער נזהר צו גיין אין מקנה יעדן טאג. אזוי אויף איז באוויסט וואס דער הייליגער רבי אהרן קארלינער זכותו יגן עלינו האט געזאגט: "מקנה איז טאקע נישט א מצוה, אבער צו וואס מקנה קען צוברענגען - קען קיין שום אנדערע מצוה צוברענגען".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

פארנוואס פארשפרייט מען נישט די סגולה פון טשערנאבלער מגיד זי"ע?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך מוז זיך באדאנקען פאר די סגולה וואס איך האב געזען געשריבן אין "עצתו אמונה", פון הייליגן טשערנאבלער מגיד זכותו יגן עלינו, אז מען זאל לערנען ליקוטי מוהר"ן פאר'ן שלאפן, און אזוי וועט מען זיין אפגעהיטן בינאכט פון אלעם שלעכטס. די סגולה האט מיר זייער שטארק געהאלפן.

עס טוט מיר נאר וויי אז איך האב עס ערשט יעצט געזען, ווען איך וואלט עס געהערט פאר דריי יאר צוריק, קען זיין איך וואלט זיך איינגעשפארט אזוי סאך שוועריקייטן, און איך וואלט היינט געווען א ריינער און פרייליכער איד.

פארנוואס פארשפרייט מען נישט מער די סגולה, דאס וואלט דאך געקענט העלפן און ראטעווען אזויפיל בחורים?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת יתרו, שוכב"ם, י"ח שבט, שנת תשפ"ד לפ"ק
לקבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

פארשפרייט פאר יעדן איינעם די סגולה וואס מיר האבן געהערט פון מוהרא"ש, אז א איד איז אמאל געקומען צום הייליגן טשערנאבלער מגיד זכותו יגן עלינו און זיך באקלאגט אז ער ווערט נכשל יעדע נאכט בעוון קרי רחמנא לצלן, ער האט געוויינט אז דער הייליגער מגיד זאל אים געבן א עצה, האט אים דער מגיד געגעבן אן עצה, למעשה איז ער צוריק געקומען נאך א טאג אז די עצה העלפט נישט, האט ער אים געגעבן אן אנדערע עצה, און ער איז צוריק געקומען זאגן אז די עצה העלפט אויך נישט און ער זעט יעדע נאכט קרי רחמנא לצלן, האט אים דער הייליגער מגיד זכותו יגן עלינו געזאגט: "יעצט וועל איך דיר געבן א סגולה וואס דו וועסט שוין נישט צוריק קומען צו מיר, ווייל די סגולה וועט דיר זיכער העלפן", ער האט אים

אַרְוִיסְגֶּעבֶרענְגֶט דַעם סֶפֶר 'לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן' און אַים גַעזאַגט: "לְעֶרְךָ יַעֲדֶע נֶאכְט פֶּאָר דוּ גֵיִסְט שְׁלֵאפֶן אַבִּיסֶל פּוֹן דַעם סֶפֶר, וְוַעסְטוּ זִיכֶער וְוַערְךָ אַפֶּגַע־הֵיטֶן פּוֹן אַלֶע שְׁלֵעכְטֶס און פּוֹן מִקְרָה לִלְהֵ". דַער הֵיילִיגֶער טְשַׁעֲרָנאַבְלֶער מַגִיד אִיז גַעווען זֵייער נֶאנְט מֵיטֶן רַבִּי'ן, זֵינֶע קִינְדֶער זַענֶען אַכֶּער שׁוִין גַעוואָרן מִתְנַגְדִים.

וואויל אִיז דַעם מַענְטֶשׁ וואס פֶּאַרשְׁפּרֵיט די זִיסֶע עֲצוֹת פּוֹן רַבִּי'ן פֶּאָר אַנְדֶּערֶע, דַער אִיז מִקְרָב די גֵּאוּלָה. חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה זָאָגן (יומָא פּוֹר): "גְּדוּלָה תְּשׁוּבָה שְׁמִקְרַבְתָּ אֶת הַגֵּאוּלָה", דוּרְךָ פֶּאַרשְׁפּרֵיטֶן די סִפְרִים און קוֹנְטֶרֶסִים מֵיט די עֲצוֹת פּוֹן רַבִּי'ן - בֶּרַענְגֶט מַעַן די גֵּאוּלָה, ווייל דַער רַבִּי הֵאט עֲצוֹת און חִיזוּק פֶּאָר אַלֶעמַעַן, אַפִּילוּ וְוַעֵר עֵס אִיז אַראַפֶּגַעפֶּאַלֶן אִין גְּרַאבֶּע עֲבִירוֹת, דוּרְךָ דַעם רַבִּינִים סִפְרִים קַעֲרֶט מַעַן זִיךְ צוּרִיק צוּם אֵיבֶערֶשְׁטֶן.

דַער אֵיבֶערֶשְׁטֶער זַאל הַעלְפֶן זַאלֶסט הֵאבֶן הַצְלָחָה אִין אַלֶע עֲנִינִים.

...

דַאַרְךָ אִיךְ זִיךְ דַעֲרֶשְׁרַעֲקֶן אַז מֵיין "קוֹ הַחַיִּים" טוִיג גִישְׁט?

שְׂאַלָה:

לְכַבּוּד דַעֲר רֵאשׁ יִשִּׁיבָה שְׁלִיט"א,

אִיךְ הֵאב גַעֲהַעֲרֶט אַ שִׁיעוּר פּוֹן אַ גְּרוִיסֶער מַבִּין אִין "חֲכַמַת הַיָּד", און עֵר הֵאט גַעזאַגט בֵּיִים שִׁיעוּר וואו און ווי אזוי עֵס זַעט אויס די "קוֹ הַחַיִּים", די "לִינֶע פּוֹן לְעֶבֶן" אויפֶן הֵאנְט, און דָאס הֵאט מִיר גַעמאַכְט שְׁווער אויפֶן הַאַרְץ, ווייל לויט ווי עֵר הֵאט עֵס אַראַפֶּגַע־לִינֶט און לויט ווי אִיךְ זַע עֵס אויף מֵיין הֵאנְט, קוֹקֶט אויס אַז אִיךְ וועל זִיךְ מוּטֶשְׁען מֵיט אַסאַד פֶּראַבְלֶעמַעַן אִין לְעֶבֶן.

דָאס הֵאט מִיךְ גֵּאַר שְׁטאַרַק דַעֲרֶשְׁרַאקֶן, אִיךְ שְׁפִיר זֵייער אַנְדֶּערֶגֶשְׁלֵאָגֶן פּוֹן דַעם. אִיךְ וויל בַּעֲטֶן דַעם רֵאשׁ יִשִּׁיבָה שְׁלִיט"א אויב עֵר קען מִיר אויסקְלָאַרֶן דַעם עֲנָן, ווייל לְמַעֲשֵׂה שְׁטֵיט דָאךְ די זַאד פּוֹן חֲכַמַת הַיָּד אִין זוֹהַר הַקְּדוּשׁ.

יִישׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת יְתָרוֹ, שׁוֹבְבֵי"ם, י"ט שְׁבַט, שְׁנַת תּשפ"ד לַפ"ק
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ זָאִיר

אֵיךְ הָאֵב עֲרֵהָאֵלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

וואס דארפסטו זיך מבלבל זיין מיט די זאכן; דער רבי האט אונז געלערנט מיר זאלן נישט גיין אויף די וועגן פון קויקן די הענט וכו', נעמען וכו', דער רבי האט אונז געלערנט דינען דעם אייבערשטן בתמימות ופשיטות, מען זאל נישט נאכגיין די זאכן, אזוי ווי עס שטייט (דברים יח, יג): "תמים תהיה עם ה' אלקיך", זאגט רש"י: "התהלך עמו בתמימות, ותצפה לו, ולא תחקר אחר העתידות, אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות, ואז תהיה עמו ולחלקו", עיין שם.

די חכמה פון קויקן אויף די קריצן פונעם האנט איז טאקע א חכמה וואס די סודות שטייען אין הייליגן זוהר (פרשת יתרו), אבער דאס האט נישט מיט אונז אידישע קינדער; א איד אז ער גייט אין שול דאווענען איין תפלה מיט מניין - ווערט ער א נייע ברך, עס איז נישט דער מענטש פון פריער, און אז מען ליינט איינמאל קריאת שמע מעגן די קריצן ווייזן אויף אלעס שלעכט - וועט אים נישט פאסירן די שלעכטס, און זיכער אויב ער געבט צדקה אדער ער טוט גמילות חסדים - דארף מען זיך גארנישט זארגן.

לאז זיך אפ פון די וואס רעדן די סארט דרשות פון חכמת היד, חכמת הפרצוף; דאס העלפט גארנישט אין לעבן און נישט פאר עבודת השם, עס איז א סכנה פארן מענטש. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מהר"ן חלק ב, סימן יב): "כשאדם הולך אחר שכלו וחכמתו, יוכל לפל בטעותים ומכשולות רבים, ולבוא לידי רעות גדולות, חס ושלום", ווען א מענטש גייט נאך זיין שכל און זיין חכמה, קען ער צוקומען צו מאכן גרויסע טעותים און צו גרויסע פראבלעמען, "ויש שקלקלו הרבה", און אסאך זענען אינגאנצן אוועק געפאלן, "כגון הרשעים הגדולים מאד המפרסמים, שהטעו את העולם", און איינגערעדט און פארפירט די וועלט מיט זייערע רשעות, "והפל היה על ידי חכמתם ושכלם", אלעס האט זיך אנגעהויבן ווייל זיי

זַעֲנֵנָּה גַּעְגָּאֲנִיגָעֵן מִיט זַייעֲרַע חֲכָמוֹת. "וְעַקֵּר הַיְהוּדוֹת הוּא, רַק לִילָף בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, וּלְהַסְתַּכֵּל בְּכָל דְּבַר שְׁעוֹשֶׂה שְׂיִהְיֶה שָׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ", דָּעַר עֵיקָר פּוֹן אִידִישְׁקֵיט אִיז, מָעַן זָאל פֿאַלְגֵן דִּי הַיִּלְיָגַע תּוֹרָה בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, אֹון אִיידֶער מָעַן טוֹט עֲפֻעַס זָאל מָעַן קוֹקֵן צִי דָאָס אִיז דָּעַר רְצוֹן פּוֹנֵעַם אִיבְּעַרשְׁטֵן וְכו', עֵיין שָׁם.

דָּעַר אִיבְּעַרשְׁטֶער זָאל הַעֲלֵפֵן זָאלֶסֶט הָאָבֵן הַצְּלָחָה אִין אֲלַע עֲנִינִים.

...

בִּיַּם קִבְּלַת פְּנִים פֻּעֲלֵט אוֹיס צוֹ נַעֲמֵן אַ גְּרַאמֶער ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוֹד דָּעַר ראש ישיבה שליט"א,

יִישֵׁר פֶּח פֿאַר אֲלַע שִׁיעוּרִים אֹון חִיזוּק וְוַאָס הָאָט מִיר גַּעְגֵּעֵבֵן אַזוֹיפִיל חִיזוּק פֿאַר אֲלַע יֶאָרֵן, בִּיז וְוַעַן אִיךְ דֶּערנֶענטֶער זִיד שׁוֹיַן בְּרוּךְ הַשֵּׁם צוֹ מִיַּן פֿרִיילִיכֶסטֶע טַאָג, מִיַּן יוֹם הַחַתוּנָה.

אִיךְ הָאָב גַּעוּוֹאָלֶט פֿאַרשְׁטִיין וְוַאָס אִיז דִּי סִיבָה פּוֹן אָנְטוֹן אַ קִיטֶל בִּי דִּי חוּפָה; מָעַן ווִיל דֶּערמאַנֶען דָּעם חֶתָן פּוֹנֵעַם יוֹם הַמִּיתָה? מָעַן ווִיל צַעבֶרַעֶכֶן דָּעם חֶתָן אִין אַזאַ הַיִּלְיָגַע טַאָג? בִּי דִּי חוּפָה אִיז דָּאָךְ אַזאַ גְּרוֹיסֶע צִיט, מָעַן קַעַן זִיךְ אױסבֶּעַטֵן אַזוֹיפִיל גוֹטֶס פֿאַרן גאַנְצֵן לַעבֹן; אִיךְ ווִיַּיס אָבֶער נִישֵׁט אַזוֹי מָעַן קַעַן אִין אַפֿאַר מִינּוֹט בִּי דִּי חוּפָה בֶּעַטֵן אױף אַזוֹי סאַד זאַכֵן וְוַאָס מָעַן דאַרף הָאָבֵן אִין לַעבֹן?

בִּיַּם קִבְּלַת פְּנִים פֻּעֲלֵט אוֹיס צוֹ נַעֲמֵן אַ גְּרַאמֶער, צוֹ אָנוּוֹאַרַעמֶען אִיבְּעַר דִּי גַעוֹיבֶענֶע מִינּוֹטֵן?

דאַרף מָעַן אִיבְּעַרְבֶּעַטֵן דִּי עֲלֻטֶערֵן בְּיוֹם הַחֶפֶה, אוֹיב מָעַן הָאָט זַיַּי נִישֵׁט ווִיַּי גַּעטוֹן? יִישֵׁר פֶּח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת יְתָרוֹ, שׁוֹבְכֵי"ם, י"ט שְׁבַט, שְׁנַת תִּשְׁפ"ד לַפ"ק לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֶאִיר

אִיךְ הָאָב עֲרַהֲאֲלֵטֵן דִּיַּין בְּרִיוֹ.

דְּעַר טַעַם פֶּאָרְוּאָס מֵעַן טוֹט אָן אַ ווײַסע קיטל פֶּאָרְן חֶתָן, ווײַל מֵעַן ווײַל אים דְּעַרמאַנען צו תְּשׁוּבָה טוֹן; ווײַל די צײַט פֿון די חוּפָּה איז זײַער אַ גרױסע צײַט, חֶתָן פֿלָה קענען אויס'פּוּעל'ן מיט זײַערע תְּפִילוֹת פֶּאָר זײַער גאַנץ לֵעֶבֶן; דְּעַרפֶּאָר טוֹט מֵעַן אָן דַּעַם חֶתָן אַ ווײַסע קיטל, אים מְעוֹרֵר זײַן צו תְּשׁוּבָה טוֹן.

יום החֶפֶה איז זײַער אַ הײליגע טאַג, מוֹהֲרָא״ש זאַגט נאָך פּוֹנעם הײליגן צדיק דְּעַר ראָפֿשיצער רב זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ (קוֹנְטֵרַס יום הַנִּשְׁוּאִין, סימָן א), יום הַחֶפֶה איז אַזאַ הײליגע טאַג, חֶתָן פֿלָה וואָלטן געקענט אויסבַעטן גרױסע זאַכן פֶּאָר זײַך און פֶּאָר אַלעמען, נאַר אַ שְׂאֵד מֵעַן הָאָט דָּאָס געגעבן פֶּאָר קלײַנע קינדער; חֶתָן פֿלָה קענען בְּרַעַנְגֶען די גאַולה, און לײדער איז דְּעַר שְׂטָן געקומען און גענומען די הײליגע טאַג פֿון חֶתָן פֿלָה זײ צו פֶּאַרמישן מיט נאַרײַשקײטן, מיט בילדער און ווידײאָס, געוואָלד און געשײגן, אין די מינוטן קענען חֶתָן פֿלָה אויסבַעטן אַז מְשׁיח זאַל קומען, ווי קען מֵעַן זײ נעמען פֶּאָר נאַרײַשקײטן, אַוועק נעמען זײַער הײליגע מינוטן.

אויף די פֶּראַגע וועגן אַ בְּדָחַן בײַם קבֿלַת פִּנּוּם; עַס איז דאָ וואָס פִּרְן זײַך צו נעמען אײנער וואָס איז מְעוֹרֵר דַּעַם חֶתָן, וואוּיל איז פֶּאָר אַ חֶתָן וואָס דאַרף נישט אײנער זאַל אים מְעוֹרֵר זײַן, עַר איז אַלײַנס אַנגעפֿילט מיט הַתְּעוֹרְרוֹת לַתְּשׁוּבָה, און עַר איז עוֹסֵק אײַן זאַגן תְּהִלִּים און הַתְּבוּדוֹת.

אויף די פֶּראַגע וועגן אײַבערבֿעטן די עֲלֻטֶעֶרן; אַוּדאִי און אַוּדאִי זאַל מֵעַן אײַבערבֿעטן די עֲלֻטֶעֶרן בְּיוֹם הַחֶפֶה, מֵעַן דאַרף נישט וואַרטן אויף יום הַחֶפֶה, מֵעַן קען שׁוֹיִן אײַבערבֿעטן, און אויף בעטן די עֲלֻטֶעֶרן זאַלן שְׁטַעַנְדִּיג מִתְּפַלֵּל זײַן.

דְּעַר אײַבערשטער זאַל העלפֿן זאַלסֵט האַבן הַצִּלְחָה אײַן אַלע עַנְיָנִים.

...

קען אײך רעדן צו די קינדער פון זאכן וואס אײך האלט נישט דערבײ?

שאלה:

לְכַבֵּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אײך בין אַ מלמד און אײך הער די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס העלפט מיר זייער ארויס אין מיין פאסטן, ספעציעל בין אײך זיך מחל' יעדע וואך מיטן גליון "שיעורי חינוך", אזויפיל גוטע עצות און הדרכות אין חינוך.

אײך האב געוואלט פֿרעגן, אזוי ווי אײך האב זיך איינגעפירט אז אײך זאג פאר די קינדער נאר זאכן וואס אײך אליין האלט דערבײ, אבער דאס מאכט מיר א פראבלעם בײ געוויסע זאכן וואס אײך דארף אויסלערנען פאר די קינדער, אבער אײך אליין טו עס נישט ווי עס דארף צו זיין, און אײך שפיר זיך ווי אַ פאפער אויב אײך וועל זיי הייסן טון אַ זאך וואס אײך טו נישט. צום ביישפיל ווען אײך זאג זיי מוסר אז מען דארף דאווענען אויף איין פלאץ און נישט ארומשפאצירן ביים דאווענען, מען דארף זיצן מיט דרד אַרץ ביים דאווענען, מען רעדט יעצט צום אייבערשטן, און אזוי ווייטער; אבער אין די זעלבע צייט ווייס אײך אז אײך האלט נאכנישט בײ דעם דערווייל, פארשטייט זיך אז ווען אײך דאווען מיט די קינדער, דאווען אײך שטייטליך, אבער ווען אײך דאווען צופרי אין שול, האב אײך נישט צופיל געדולד צום דאווענען, אײך קום אן שפעט צום דאווענען און אײך גיי ארויס פרי, און אײך קען זיך נישט צופיל קאנצעטרירן אויפן דאווענען; אײך ווייס עס אז נישט גערעכט, אבער וואס זאל אײך טון אז דאס איז דערווייל די מציאות.

ווען עס קומט צו רעדן צו די קינדער וועגן דאווענען, ווייס אײך נישט ווי אזוי עס צו טון אויף אן אמת' וועג; אפשר זאל אײך רעדן הויך אזוי ווי צו מיר אליין אז אזוי דארף מען דאווענען, און די קינדער וועלן זיך צוהערן? אדער זאל אײך זיי זאגן אז אפילו מען זעט ערוואקסענע מענטשן שפאצירן ארום ביים דאווענען, איז דאס נאר ווייל זיי האבן זיך שלעכט איינגעוואוינט, אבער דער אמת'ער וועג איז יא צו דאווענען אויף איין פלאץ?

אײך שפיר ווי אײך דארף הדרכה אויף דעם, ווייל עס איז נישט נאר בײ די נושא פון דאווענען, עס קומט כסדר אויס בײ יעדע צווייטע זאך וואס אײך דארף מחנך זיין קינדער אויף דעם, אבער אײך אליין בין ווייט פון דעם.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת יתרו, שובכיים, י"ט שבט, שנת תשפ"ד לפ"ק
לכבוד ... נרו זאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

רעד אסאך צו די קינדער פון אמונה און פון תפלה, וועט דאס אויך
משפיע זיין אויף דיר. דער רבי זאגט (לקיטי מוהר"ן חלק א', סימן קו) דורך רעדן פון
יראת שמים, חיזוק און אמונה - צו אנדערע - פועל'ט עס אויפן מענטש
אליינס, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהלים מא, ב): "אשרי משכיל אל דל",
ווען א מענטש איז צעבראכן, "אם לא יכול בעצמו לבוא לגדלות המחין",
אז ער קען זיך נישט מחזק זיין און זיין אן ערליכער איד, "עצה לזה", איז די
עצה, "שישכיל אחרים", ער זאל רעדן צו אנדערע, "ועל ידי זה נתעורר גם
אצלו", דורכדעם וואס ער איז מחזק א צווייטן - וועט ער אליינס ווערן
מחזק.

דער עיקר דארף א מלמד האבן אסאך סבלנות, אזוי ווי מיר געפינען ביי
די מעשה פון רבי פרידא וואס חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (עירוובין נד:),
רבי פרידא האט געהאט א תלמיד וואס האט נישט פארשטאנען וואס מען
לערנט מיט אים, מען האט אים געדארפט איבערזאגן פיר הונדערט מאל,
רבי פרידא מיט זיין גרויס סבלנות האט מיט אים געלערנט נאכאמאל און
נאכאמאל ביז פיר הונדערט מאל. איין מאל האט רבי פרידא געזען אז דער
תלמיד פארשטייט נישט אפילו ביי פיר הונדערט מאל, פרעגט ער אים:
"האידינא מאי שנא", וואס איז יעצט אנדערש אז דו פארשטייסט נאכאלץ
נישט? זאגט דער תלמיד, איך האב נישט קיין קאפ צו פארשטיין, ווייל איך
זע אז דער רבי זאגט זיך צו גיין, טראכט איך אגאנצן צייט אז יעצט גייט
שוין דער רבי מיך איבערלאזן, האב איך נישט קיין קאפ צו פארשטיין, האט
רבי פרידא אים געזאגט: "הב דעתך ואתני ליה", לייג צו קאפ און איך וועל
דיר לערנען, "הדר תנא ליה ארבע מאה זימני", ער האט אים נאכאמאל
געלערנט פיר הונדערט מאל, און דורכדעם האט ער זוכה געווען צו לעבן
פיר הונדערט יאר און צו עולם הבא.

א מְלַמֵּד דַּאֲרָף הָאֲבָן אֵיזְעָרְנֵעַ נְעָרוֹן פֶּאָר דִּי קִינְדֵּער, אֵיזְעָר וְאוּס ווערט נְעָרוֹעֵז פֿון קִינְדֵּער - טָאָר נִישְׁט זײַן קײַן מְלַמֵּד, א נְעָרוֹעֵזער מְלַמֵּד קען מאַכן דִּי קִינְדֵּער בְּעַלִּי מוֹמִיִּן פֶּאָר זײַער גאַנץ לעבן רַחֲמָנָא לְצַלָּן. מוֹהֲרָא שׁ דְּעַרְצִיילֵט, א איד איז געקומען צום גרויסן גאון רבי מאיר שפירא זכר צדיק לברכה זיך אדורכרעדן אויב ער זאל ווערן א מְלַמֵּד, פֿרעגט אים דער גאון: "וואס האסטו געטון ביז יעצט?" זאגט ער: "איך בין געווען א שוחט", פֿרעגט ער אים: "פארנוואס האסטו דאס אפגעלאזט?" זאגט ער: "מען האט מיך אפגעזאגט ווייל איך בין נישט קיין באגלייבטער", זאגט אים רבי מאיר: "ווער נישט קיין מְלַמֵּד; אז דו האסט נישט מְצַלִּיח געווען מיט שְׁחָט'ן קעלבֿלעך ווילסטו גיין שְׁחָט'ן קִינְדֵּער?!" זעט מען אז צו זיין א מְלַמֵּד דַּאֲרָף מֵעַן זײַן א יֵרָא שְׁמִים און הָאֲבָן אַסאַף סְבִלְנוּת.

שְׁטאַרַק זיך מיט דיין אַרְבֵּעט, צעברעך זיך נישט און צעקלאפ זיך נישט, דו לייג אריין אין די קִינְדֵּער יֵרָאת שְׁמִים און דְּעַרְצִייל זיי מעשיות פון צדיקים, וועלן זיי ווערן צופלאקערט צו זיין ערליכע אידן, און אויך דיין הארץ וועט זיך אַנְצִינְדן צום אַיִבֵּערִשְׁטן. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוֹהַר"ן חֵלֶק א', סימן רמח): "דע, שְׁפּוּרֵי מְעַשִׂוֹת מְצַדִּיקִים, הוּא דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד", זאַלְסֵט וויסן - זאגט דער רבי - אז פֿאַרְצִיילן מְעַשִׂוֹת פֿון צַדִּיקִים איז זײַער א גרויסע זאַך, "כִּי עַל יְדֵי סְפוּרִים מְצַדִּיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מְאֹד". ווייל ווען מען הערט א מְעִשָּׂה פֿון א צדיק, ווערט מען אויפגעפלאמט און מען באקומט א מוֹרָא דִּיגַע חֶשֶׁק צו ווערן אן ערליכער איד; מען זעט ווי דער צדיק האט זוכה געווען און ער איז בייגעשטאנען אלע זיינע נסיונות, וויל מען אויך ווערן א צדיק, בִּפְרֵט ווען א קינד הערט א מְעִשָּׂה פֿון א צדיק, ווערט ער זײַער נִתְעוֹרֵר דוּרְךָ דַּעַם.

דער אַיִבֵּערִשְׁטער זאל העלפֿן זאַלְסֵט הָאֲבָן הַצְּלָחָה אין אַלֵּע עֲנִינִים.

...

ווי אזוי בין איך מרמז פאר מיין מאן אז עס איז נישט אויסגעהאלטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פח פאר די עצות און שקל וואס איך באקום פון די שיעורים, איך האב באקומען אזא גוטע לעבן דורך הערן די שיעורים, איך בין אזוי גליקליך אז איך האב זוכה געווען אנצוהויבן הערן די שיעורים, עס געבט מיר א גן עדן לעבן, איך ווייס אז אלעס וואס איך דארף קען איך באקומען דורך תפלה, דורך בעטן דעם אייבערשטן.

איך האב געוואלט פֿרעגן, אויב עס מאכט זיך אז מיין מאן וויל מיר ווייזן עפעס אָדער ער געבט מיר צו הערן עפעס, און איך וויל עס נישט הערן און זען, און איך וויל באַמַת אויך נישט אז ער זאל עס הערן און זען, ווי אזוי זאל איך רעאגירן?

געווענליך ווען איך וויל אים דאס מרמז זיין, געב איך אים אזא קליינע ביטערע שמייכל, ווי צו זאגן אז עס באַדערט מיר, איך וויל עס נישט, און געווענליך פארשטייט ער גלייך וואס איך וויל. איך וויל נאר וויסן אויב דאס איז טאקע די ריכטיגע וועג, אָדער זאל איך טון עפעס אַנדערש ווען דאס פֿאסירט?

יישר פח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - יום ג' פֿרשת יתרו, שוֹכְבֵי־סַם, כ' שֶׁבֶט, שְׁנַת תשפ"ד לפ"ק
מֵרַת ... תחנ'י

איין זאך זאלט איר שטענדיג האלטן פאר אייערע אויגן, צו געבן דעם געפיל פאר אייער מאן אז איר האלט פון אים, ער זאל שפירן ווי איר שעצט אים, און חס ושלום אים געבן די געפיל אז איר זענט בעסער אָדער מער פון אים.

זייט נישט פון די שלעכט פֿרוּמע פֿרויען וואס שטעלן א פנים ווי זיי זענען ערליך און מער פון זייער מאן; אויף די פֿרוי זאגט שלמה המלך (משלי כז, טו): "דלף טורד ביום סגריר", ווען עס רעגנט אריין אין שטוב ווערן אלע אפגעמאטערט, אָבער ווען עס רעגנט נישט - איז גוט, "וְאִשְׁתֵּי מְדִינָיִם", און א פֿרוי וואס קריגט זיך - "נשִׁתְּוָה", איז שטענדיג שווער, נישטא קיין צייט

וואס מען קען אפאטעמען, זי מאכט שטענדיג שפירן דעם מאן ווי ער איז גארנישט ווערד.

א פרוי מיט אביסל חכמה קען מאכן איר שטוב א גן עדן, נישט קיין חילוק מיט וועלכע מאן. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (בראשית רבה יז, ט): "מעשה בחסיד אחד שהיה נשוי לחסידה אחת", עס איז געווען אן ערליכער איד וואס איז געווען חתונה געהאט צו אן ערליכע פרוי, "ולא העמידו בנים זה מזה, אמרו, 'אין אנו מועילים להקדוש ברוך הוא כלום, עמדו וגרשו זה את זה'", עס איז אריבער לאנגע יארן וואס זיי האבן נישט געהאט קיין קינדער און זיי האבן זיך גע'גט. "הלך זה ונשא רשעה אחת", דער ערליכער איד איז געגאנגען און האט חתונה געהאט מיט א שלעכטע פרוי, "ועשתה אותו רשע", און זי האט געמאכט אז איר מאן דער צדיק זאל אויך ווערן א רשע. "הלכה זאת ונשאת לרשע אחד", און די ערליכע פרוי האט חתונה געהאט מיט א רשע, "ועשתה אותו צדיק", און זי האט אים געמאכט פאר א גרויסער צדיק, "הוי שהפל מן האשה", זעט מען פון דעם אז אלעס איז געוואנדן אין די פרוי.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איש אמונות

די פייער האט אים נישט אפגעשטעלט

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בשלח, שובבי"ם, י"ג שבט, שנת
תשפ"ד לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך בעט דיר זייער זאלסט זיך שטארקן מיט דיין הייליגע ארבעט, געב
ארויס וואס מער ספרים און קונטרסים פאר ערוואקסענע און פאר קינדער
פון דעם הייליגן רביניס עצות אראפגעברענגט פאר אונז פשוט'ע
מענטשעלעך, אזוי ווי מוהרא"ש האט דאס אראפגעברענגט; אונז מחזק
זיין, אונז שטארקן מיר זאלן ווייטער דינען דעם אייבערשטן מיט תמימות
ופשיטות.

בעיקר זאלסטו זיך פארלייגן ארויסצוגעבן וואס מער ספרים פאר
קינדער. איך ווייס נישט פארן וואס עס נעמט אזוי לאנג די מעשה ביכלעך
מעשה'לעך פאר קינדער'לעך זאל ארויסקומען, א שאד יעדן טאג וואס עס
איז נישטא די מעשיות פאר די קינדער, עס איז דא אזויפיל מעשה ביכלעך
אבער נישט אלע ווייסן ווי אזוי צו דערציילן די מעשיות, מוהרא"ש האט
אונז אויסגעלערנט א וועג ווי אזוי יעדע מעשה קען האבן א שייכות מיט
יעדן איינציגסטן מענטש, און אז מען פארציילט די מעשיות אויף די
ריכטיגע וועג - קען דאס יעדן איינעם אויפפלאקערן צום אייבערשטן.

דא האסטו נאך א מעשה דערציילט פאר קינדער, בעט דעם מעלער ער
זאל מאלן א בילד ווי מוהרא"ש מיט א יונגע פנים - ווען ער איז נאך א בחור

- לערנט משניות, און ביים עק בית המדרש ברענט א פייער, מען זעט פייער מיט רויף און מען זעט פייערלעשער שפריצן וואסער (מאף די פייערלעשער מיט גרויסע היטן, גרויסע שפריצערס מיט גרויסע העק, עס זאל זיין אינטערעסאנט פאר די קינדער).

עס ברענט א פייער אין די ישיבה בנן, אלע בחורים זענען ארויסגעלאפן, אויסער איין בחור זיצט אזוי פארטיפט אין לערנען די הייליגע תורה; ער הערט נישט די קולות, ער שמעקט נישט די רויף, ער זיצט מיט א משניות און זאגט מיט א חיות, הויף אויפן קול, מיט א ניגון - די ווערטער פון די הייליגע תורה.

די פייערלעשער קומען אריין און זעען דעם בחור לערנען, זיי גייען צו צו אים און זאגן אים: "אנטלויף וואס שנעלער, ווייל דער בנן ברענט, דו ביסט אין א סכנה!" נאר דעמאלט זעט דער בחור וואו ער געפינט זיך, און ער לויפט ארויס.

ווער איז דער בחור? דאס איז מוהרא"ש זכותו יגן עלינו. ביי די זעכצן יאר האט מוהרא"ש אויסגעפונען פונעם הייליגן רבי'ן, דער ברסלב'ער רבי, און געזען אז עס איז דא א וועג צו לערנען תורה, מוהרא"ש האט גענומען די ווערטער פון רבי'ן מיט גרויס תמימות און מיט א שטארקקייט.

מוהרא"ש פארציילט, ווען ער איז געווען א יונגער בחור האט ער נישט געלערנט און ווען ער האט געזען די גרינגע זיסע האניגדיגע צוקערדיגע וועג פון רבי'ן, אז מען קען לערנען אן פארשטיין, מען דארף נאר זאגן די ווערטער, און אפילו מען פארשטייט נישט דאס לערנען זאל מען זאגן די ווערטער ביז מען וועט זוכה זיין צו פארשטיין - דאס האט אים אריינגעבלאזן א ליבשאפט און האפענונג צו לערנען און קענען די הייליגע תורה, און אזוי איז ער אויסגעוואקסן א גרויסער צדיק.

קינדער, לאמיר אלע נאכמאכן מוהרא"ש; לאמיר נעמען א משניות און אנהויבן זאגן די ווערטער מיט א חיות, מיט א געשמאק - ביז מיר וועלן זוכה זיין צו ווערן גרויסע צדיקים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איר דארפט אייך גארנישט דערשרעקן פון וואס די דאקטוירים שרעקן אן

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בשלח, שובבי"ם, י"ג שבט, שנת תשפ"ד לפ"ק
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

ווערט נישט דערשראקן פון וואס די דאקטוירים זאגן, זיי שרעקן אן
אלעמען, זיי זאגן פאר יעדן עפעס א שרעקעדיגע זאך, נעמט עס נישט צום
הארצן; א דאקטער האט רשות נאר צו מאכן גוט, א דאקטער האט נישט
קיין רשות צו דערשרעקן.

זיי ווייסן גארנישט פון זייער לעבן צו זאגן, איר דארפט אייך גארנישט
דערשרעקן פון וואס זיי שרעקן אן.

זאגט שמות הצדיקים. מוהרא"ש זאגט, ביי די חדשים וואס מען ווארט
זאל מען זאגן "שמות הצדיקים" - נעמען פון צדיקים, און בעטן דעם
אייבערשטן אז בזכות די הייליגע צדיקים זאל מען האבן גרינג דאס קינד.
ווייל דער רבי זאגט (ספר המדות אות צדיק חלק ב', סימן כ): "על ידי הזכרת שמות
הצדיקים יכולים להביא שנוי במעשה בראשית, פלומר לשנות הטבע",
דורכן דערמאנען די נעמען פון צדיקים - קען מען טוישן די טבע.

זאגט די נעמען יעדן טאג: אברהם אבינו, יצחק אבינו, יעקב אבינו,
משה רבינו, אהרן הכהן, יוסף הצדיק, דוד המלך, שלמה המלך, רבי שמעון
בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשפנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן
פיגא מברסלב, רבי נתן מברסלב, מוהרא"ש מברסלב וכו', און נאך
נעמען פון צדיקים וואס מען געדענקט, און נאכדעם די תפלה:

"יהי רצון מלפניך אבי שבשמים, אין די זכות וואס איך האב דערמאנט
די נעמען פון די צדיקים, בזכות זייער תורה, זייערע מעשים טובים און זייער

מסירת נפש, ווי זיי האבן זיך מוסר נפש געווען פאר דיינעט וועגן, זאלסטו מיר העלפן איף זאל געבוירן גרינגערהייט א געזונט קינד ברמ"ח איברים ושס"ה גידים; איך זאל זוכה זיין אריבער צו גיין די אלע טעג וואס איך ווארט גרינגערהייט. נעם אוועק פון מיר אלע מיני עין הרע'ס אז קיינער זאל מיך נישט קענען שעדיגן. העלף מיר איך זאל זוכה זיין צו האבן ערליכע קינדער וואס וועלן טון דיין ווילן זייער גאנץ לעבן. הייליגער באשעפער, היט מיך און היט דאס קינד, די דאקטוירים שרעקן מיך אן אז עפעס טויג נישט און דאס מאכט מיר אזעלכע פחדים אז איך האלט דאס ממש נישט אויס, געב מיר א געזונט קינד, א ליכטיג קינד, א הייליג קינד. רבוננו של עולם העלף מיר איך זאל זיין געזונט און שטארק מיין גאנצע לעבן, איך זאל אייביג טון נאר גוטע מעשים וואס דו וועסט האבן פון דעם א נחת רוח, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, י"י צורי וגואלי, אמן כן יהי רצון".

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווען די זיידע באפע געבן צופיל נאך פאר די אייניקלעך

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בשלח, שובבי"ם, י"ג שבט, שנת תשפ"ד לפ"ק
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אויף די פראגע, וואס איז ריכטיג ווען איר גייט צו אייערע עלטערן אדער אייער מאנ'ס עלטערן און די קינדער מושפען און וויינען, און די עלטערן - די זיידע און באפע - געבן שנעל נאך און איר ווילט זיי אויסלעךנען און נישט נאכגעבן; ווילט איר וויסן וואס איז ריכטיג.

ווען מען שטייט פאר עלטערן דארף מען זייער אכטונג געבן זיי צו מכבד זיין מיט די גרעסטע פבוד, און אז די עלטערן געבן נאך פאר די אייניקלעך - בלייבט מען שטיל, אפילו מען האלט אז עס איז נישט ריכטיג צו נאכגעבן פאר די קינדער, און מען האט אן אנדערע וועג פון חינוך; ווייל

מער נישט ריכטיג ווי נישט מכבד זיין עלטערן - איז דאס נישט, די מצוה פון כיבוד אב ואם איז אזוי גרויס, "הוקש כיבוד אב ואם לכבודו של מקום" (בבא מציעא לב.), דער אייבערשטער זאגט, זייט מכבד די עלטערן און זייט מיר מכבד; עס איז א פחד און א שרעק, ווער קען זאגן ער האט אזא דרף ארץ פאר די עלטערן ווי פארן אייבערשטן?!

ביי עלטערן זיצט מען מיט די גרעסטע מאס דרף ארץ, און אז זיי ווילן נאכגעבן די אייניקלעך - בלייבט מען שטיל, אפילו מען האלט אנדערש, ווייל כיבוד אב ואם איז אזוי הארב, עד כדי כך אז די הייליגע חכמים זאגן (קידושין לא.): "אשרי מי שלא חמאן", וואויל איז דער וואס האט נישט געזען זיינע עלטערן, רש"י איז מפרש, ווייל עס איז אזוי הארב אז עס איז זייער שווער מקיים צו זיין די מצוה אזוי ווי מען דארף, און אויב מען איז נישט געווארענט אין די מצוה - קען מען באשטרופט ווערן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

חבר'טעס וואס רעדן פון תפלה, נישט פון טשאדעלע באדעלע

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בשלח, שובבי"ם, י"ג שבט, שנת תשפ"ד לפ"ק לכבוד ... גרו יאיר

זאג דיין ווייב זאל זיך נעמען געזונטע חבר'טעס און נישט רעדן מער מיט די נארישע פרויען וכו'. קוק ווי זיי פארפירן איר; אין אנהויב האבן זיי איר איינגערעדט די משוגענע זאך פון זיך אריינשפריצן וואסער פון אונטן, די סכנה דיגע זאך פון עגעמעס, כאילו אלע מחלות קומען ווייל די קאולען איז אנגעלייגט און מען דארף דאס וואשן מיט וואסער, בעת דער רבי האט קלאר געזאגט מען זאל זיך אכטונג געבן פון די זאכן (עינין שיחות הר"ן סימן ל), נאכדעם האט די גרופע אנגעהויבן מיט א פרישע משוגעת פון טרינקען צעמאלענע גראז, און יעצט רעדט מען פון נישט עסן קיין פלייש; ווער וויסט צו וואס מען וועט איר צורעדן.

זאג דיין ווייב זי זאל נעמען ברוסל'ע פרויען פאר חבר'טעס, זיי וועלן איר מחזק זיין מיט איין זאך; מיט תפלה, און נאכאמאל תפלה, און א דריטע מאל תפלה; נאר תפלה איז אמת, נאר רעדן צום אייבערשטן העלפט; אלעס אנדערש איז טשאדעלע באדעלע, א רחמנות פאר מענטשן וואס ווערן פארנארט אין אמונות טפלות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

חמשה עשר בשבט מאך א סעודה פון פרוכט מיט דיין ווייב און

קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בשלח, שוכבי"ם, י"ד שבט, שנת תשפ"ד לפ"ק
לקבוד ... נרו יאיר

היינט נאכט איז חמשה עשר בשבט, ראש השנה לאילנות; עס איז פדאי זאלסט מאכן א סעודה פון פרוכט מיט דיין ווייב און קינדער, און זיי דערציילן ווי שטארק דער אייבערשטער האט אונז ליב און ווי גוט דער אייבערשטער איז.

שטארק זיך, קוק אויף די שיינע פרוכט, זיי וואקסן נאר נאכדעם וואס די קערל ווערט פארפוילט; נאר דעמאלט קען ארויסקומען א שיינע זיסע פרוכט, ווען די קערל ליגט אין שאנק באקוועם - קען פון דעם גארנישט ווערן; אזוי אויף א מענטש, באקוועמעהייט וועט גארנישט ווערן פון אים, נאר דיקא ווען ער שפירט זיך גוט צעקוועטשט, ער זעט נישט קיין וועג, ער איז באגראבן טיף אין דער ערד - דעמאלט - אויב ער שטארק זיך און ער דערהאלט זיך - וועט ארויסקומען שיינע זאכן.

איך דארף מקצר זיין; עס איז דא א ברית אין ישיבה, איך דארף שוין גיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

רעד רואיג, רעד מיט א שמייכל, רעד פאזעטיוו

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת יתרו, שובב"ם, י"ח שבט, שנת תשפ"ד לפ"ק
לקבוד ... נרו זאיר

זע אז ביי דיר אין שטוב זאל זיין א פרייליכע לופט, עס איז נישט געזונט
פאר די קינדער ווען די לופט איז אנגעצויגן, דער רבי זאגט (ספר המדות אות כעס,
סימן כד): "על ידי כעס מוליד בנים שוטים", דורך כעס האט מען קינדער
שוטים; קינדער וואקסן אויף נישט געזונט גייסטיש ווען די עלטערן זענען
אנגעצויגן.

בכך כעס איך דיר, שוין גענוג געשריגן, שוין גענוג זיך גערעגט; יעצט
זאלסטו אנהויבן א נייעם וועג, רעד רואיג, רעד מיט א שמייכל, רעד
פאזעטיוו.

שבת איז געווען הערליך שיין, אויף מוצאי שבת, די הכנסת ספר תורה
מיט די גארצייט סעודה - איז געווען זייער שיין. מיר האבן זיך אלע
אויפגעפרישט מיט די עצות וואס מיר האבן מקבל געווען פון מוהרא"ש פון
הייליגן רבין.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

חזר'ט זיך אמונה, און הערט נישט נייעס, וועט איר קענען לעבן

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת יתרו, שובב"ם, י"ח שבט, שנת תשפ"ד לפ"ק
מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

ווען איר גייט אין גאס און איר זעט די סטיקערס וואס די ציונים קלעבן:
"לא עוצרים עד שמנצחים" - זאלט איר דאס נעמען א רמז פאר זיך, טראכטס
'איך וועל זיך נישט אפשוטעלן מיט מיין עבודות השם ביז איך וועל זיגן, איך
וועל ארבעטן אויף אמונה און שמחה אפילו עס איז מיר ביטער שווער, איך
בין אזוי דערשראקן פון די מלחמות - דאך וועל איך ווייטער כעטן דעם
אייבערשטן ביז איך וועל זיגן'.

אזוי אויף די אנדערע סטיקערס וואס זיי קלעבן אן אויף אלע גאסן ווי:
 "ביחד ננצח", אינאיינעם וועלן מיר באזיגן; די סטיקערס דארפן נישט
 דערשרעקן, די סטיקערס דארפן אייך דערמאנען פאר אייער עבודות השם,
 אז מיט שלום איז מען מצליח; מיט שלום בית, מיט שלום המשפחה, און
 מיט שלום מיט אלע חברים ועם.

חזרת זיך אמונה, וועט איר קענען לעבן, און הערט זיך נישט צו צו די
 גייעס, די גייעס ווארפט נאר פחדים. אבער דער עיקר זאלט איר זיך חזרן
 אמונה, זינגט גונוי אמונה און רעדט דיבורי אמונה: "קיינער קען גארנישט
 טון, דער אייבערשטער היט, דער אייבערשטער איז דא מיט מיר, ביי מיר
 און נעבן מיר"; דיבורי אמונה בארואיגט, דיבורי אמונה געבט כח.

מיינט נישט אז אין אמעריקע איז רואיגער, איבעראל דארף מען
 צוקומען צום אייבערשטן, איז וואויל דעם מענטש וואס לעבט מיט אמונה.
 דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אפילו ווען עס איז ענג, איז דער אייבערשטער מיט דיר

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת יתרו, שובבי"ם, י"ט שבט, שנת תשפ"ד לפ"ק
 לכבוד ... נרו נאיר

אויך ווייס דו גייסט יעצט אריבער א שווערע צייט, עס איז דיר אזוי ענג,
 אזוי שווער וכו' וכו' - זאלסטו געדענקען אז דער אייבערשטער איז מיט דיר,
 ביי דיר און נעבן דיר, ער ווארט נאר אויף די איין זאך, דו זאלסט עפענען
 דיין מויל און זאגן: "טאטע העלף מיר, טאטע ראטעווע מיך".

בלייב שטארק מיט די אמונה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

דַּאווענען מיט מַנְיָן פֿרענגט השגחה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ב' פְּרֶשֶׁת יְתָרוֹ, שׁוֹבְבֵי"ם, י"ט שְׁבַט, שְׁנַת תשפ"ד לפ"ק
לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיף הָאב עֲרֵהאַלְטן דִּיין בְּרִיוֹ.

אִיף פֿרִי זײַ אַזױ שְׁטאַרק צו הערן פון דיר, אִיף הָאף דו שְׁטאַרקסט זײַ
אין עבֹדַת הַשֵּׁם, דו דַּאווענסט מיט מַנְיָן די דִּרְי תפילות; אז מְעַן אִז
שְׁטאַרק מיט די דִּרְי תפילות, שְׁחֲרִית מְנַחֵה מְעַרִיב, צו דַּאווענען מיט מַנְיָן -
זַעט מְעַן גְּרוֹיֶסע נִיסִים.

חֲכַמֵּינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה זָאגן (בְּרַכּוֹת ו:): "כָּל הַרְגִיל לְבַא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא
בֹא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁאֵל בּוֹ", ווען אַ מְעַנְטֵשׁ דַּאווענט יַעֲדֵן
טַאג מיט מַנְיָן און אִיין טַאג פֿאַרפֿעלֵט עַר צו קומען אין שׁוּל - פֿרענגט דער
אַיבֶּעֲרֶשְׁטער אויף דעם מְעַנְטֵשׁ פֿאַרןוּאס עַר אִז נִישֵׁט גַעקומען אין שׁוּל;
מיט דעם וואס אַ מְעַנְטֵשׁ אִז מִקְפִּיד צו דַּאווענען מיט מַנְיָן דִּיקָא, און ווען
עַר קען נִישֵׁט קומען אין שׁוּל, עַס גִּיט אַרִיבֶּער אויף אִים וכו' - פֿרענגט דער
אַיבֶּעֲרֶשְׁטער אויף אִים פֿאַרןוּאס עַר אִז נִישֵׁט גַעקומען, און דער
אַיבֶּעֲרֶשְׁטער העלפֿט אִים עַר זַאל ווייטער קענען קומען, עַר נַעמֵט אַוועק
פון דעם מְעַנְטֵשׁ דער פֿראַבלעם; זַעט מְעַן אַז דַּאווענען מיט מַנְיָן בְּרענגט
הַשְּׁגָחָה, דער אַיבֶּעֲרֶשְׁטער קערט זײַ צום מְעַנְטֵשׁ און טוט זײַן ווילן.

שְׂרִיב מִיר כַּאטְשִׁיג אִיין מַאל אַ וואָך, אִיף וויל בְּלִיבן מיט דיר מְקוּשֵׁר.
דער אַיבֶּעֲרֶשְׁטער זַאל העלפֿן זַאלֶסט הָאבן הַצְּלָחָה אין אַלע עֲנִינִים.

...

מִיר פֿאַרשְׁטִיעֵן נִישֵׁט און מִיר קענען נִישֵׁט פֿאַרשְׁטִיין

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ב' פְּרֶשֶׁת יְתָרוֹ, שׁוֹבְבֵי"ם, י"ט שְׁבַט, שְׁנַת תשפ"ד לפ"ק
לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיף הָאב עֲרֵהאַלְטן דִּיין בְּרִיוֹ.

שְׁטאַרק זײַ מיט אַמונָה, דער אַיבֶּעֲרֶשְׁטער מאַכט נַאר גוטס, עַס אִז

זיכער נאר לטובה; מיר ווייסן נישט, מיר פארשטייען נישט און מיר קענען נישט פארשטיין פארנוואס און פארנווען, אבער מיר ווייסן אז דער אייבערשטער מאכט נאר גוטס.

דאנקט און לויבט דעם אייבערשטן פאר דייע לייכטיגע קינדער, און שטארק דיין ווייב, זי איז אסאך מער צעבראכן וכו', פאר דיר איז דאס אויף זייער ווייטאגליך אבער פאר איר איז דאס נאך מער ווייטאגליך; זארגט נישט, איר וועט נאך האבן קינדער.

דורך דאנקען וועלן ענק זוכה זיין צו קינדער און קינד'ס קינדער. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלקסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

א לענגערע, אבער בעסערע, וועג צו מאכן קינדער פאלגן

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת יתרו, שובבי"ם, י"ט שבט, שנת תשפ"ד לפ"ק מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עס איז דא צוויי וועגן ווי אזוי צו מאכן קינדער פאלגן, איינס איז א גרינגע און שנעלע וועג, דורך באשטראפן און ארויסשיקן פון פתח, אדער פארשפארן אין א ליידיגע צימער וכו', די צווייטע וועג איז א וועג וואס נעמט אביסל לענגער, דורך אויפהייבן און אויסלויבן, שמייכלען און געבן ווארעמקייט וכו'.

וואויל איז א לערערין וואס געבט גוטע ווערטער פאר יעדן קינד און ספעציעל די קינדער וואס פאלגן נישט גלייך, ווייל די קינדער וואס הערן נישט ווען מען זאגט זיי דאס ערשטע מאל - די קינדער דארפן מער גוטע ווערטער, זיי דארפן אזוי וויכטיג א שמייכל, זיי ווארטן אויף ווארעמקייט און הארץ פון די לערערין.

זיין א לערערין איז א חכמה, עס איז נישט געמאכט פאר יעדן איינעם, עס איז נישט אן ארבעט וואס יעדע ווייבל, יעדע מיידל וואס זוכט א פרונסה

- מעג דאס טון; מען דארף צולייגן הארץ, ווארעמקייט, שמייכל און חכמה
- ווי אזוי אויפצוהייבן און אויפצולעבן די קינדער.
דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אכטונג געבן אז די מיידלעך זאלן נישט פארשעמען דאס קינד

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת יתרו, שובבי"ם, י"ט שבט, שנת תשפ"ד לפ"ק
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אז אייער טאכטער קומט אהיים זאגן אז מען טשעפעט איר, מען רופט
איר 'עקלדיגע מיידל', מען זאגט איר זי האט א שלעכטע גערוף, זאלט איר
רעדן צו די לערערינס זיי זאלן אכטונג געבן אז די מיידלעך זאלן איר נישט
פארשעמען, אויף זאלט איר אכטונג געבן זי זאל זיך באדן און האבן א גוטע
גערוף, און גיין אנגעטון שיינ צאמגענומען.

בנוגע וכו'; אז דער שכן קומט מיטן האק און ברעכט אויף די טיר -
זאלט איר גלייך רופן די פאליציי, ווארטס נישט קיין מינוט.
דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זייער גוט אז דו שטרענגסט זיך אן צו ברענגען די קינדער צום

לערנען

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת יתרו, שובבי"ם, י"ט שבט, שנת תשפ"ד לפ"ק
לקבוד ... גרו יאיר, קרית ברסלב

זייער גוט טוסטו אז דו געבסט אנוועק צייט - טאג איין טאג אויס - צו
ברענגען דייע בעורים צו נאכט סדר. איך ווייס אז עס איז דיר נישט קיין
גרונגע זאך, איך זע ביי אנדערע איז דא וואס די בעורים קומען נישט לערנען
צום נאכט סדר, זיי האבן נישט קיין וועג צו קומען, און דייע בעורים קומען

יָא וַיִּיל זַייער טאַטע, ביי דיר - איז זייער חשוב אז די קינדער זאלן לערנען,
עס איז חשובער מער פון אלעס.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

געב זיך אכטונג פון פארדארבענע מדריכים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת יתרו, שובבי"ם, י"ט שבט, שנת תשפ"ד לפ"ק
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווער האט דיר פארדרייט דיין קאפ אז לעבן מיט א ווייב איז תאוות?
ווער האט דיר איינגערעדט די זאכן?! לעבן מיט די ווייב איז נישט קיין
תאוות; אז מען היט די הלכות, און מען לעבט מיט די ווייב מיט שלום און
מיט ליבשאפט - איז מען נישט קיין בעל תאוה.

געב זיך אכטונג פון די פארדארבענע מלמדים וואס לערנען מיט חתנים
קעגן די תורה, זיי לערנען חומרות ופרישות, און נאכדעם פאלט מען אין
ביטערע עבירות. אזוי ווי דו אליינס דערציילסט, אז דו ביסט נעבעך אזוי
געפאלן אז דו גייסט מיט גוי'טעס רחמנא לצלן רחמנא לישזבן, וואלסטו
געלעבט ווי די תורה לערנט - וואלסטו געהאט א שמירה.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו זאגט, משיח וועט הענגען אלע מדריכים
ומדריכות וואס לערנען פאר חתנים און כלות - חומרות ופרישות, מוהרא"ש
האט יעדן איינעם מחזק געווען, מוהרא"ש האט נישט געהאנגען קיין
מענטשן, אבער ווען מען רעדט פון פארפירערס וואס פירן אראפ פלל
ישראל; זיי זענען עתיד ליתן את הדין.

מאך זיך נישט נאריש מיט די זאכן, לעב אזוי ווי די תורה זאגט, לעב
אזוי ווי דער אייבערשטער זאגט צו לעבן, מאך נישט קיין חכמות. דער
הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן מד): "גם מחכמות שיש בעבודת
השם בעצמו צריך להרחיק מאד", מען דארף זיך זייער היטן פון חכמות, "פי

כל אלו החכמות של העולם שיש להנכנסין ומתחילין קצת בעבודת השם, אינם חכמות כלל והם רק דמיונות ושטותים ובלבולים גדולים, ווייל די אלע חכמות וואס מען האט ווען מען הויבט אן דינען דעם אייבערשטן - זענען בכלל נישט קיין חכמות, דאס איז דמיונות, שטותים און קאפ דרייענישן, "ואלו החכמות מפילין מאד את האדם מעבודת השם", דאס מאכט אז דער מענטש זאל אפלאזן זיין עבודת השם, "ועל אלו המדקדקים ומחמירים בחמרות יתרות עליהם נאמר יחי בהם, ולא שימות בהם" כי אין להם שום חיות כלל", די אלע וואס זענען פארנומען מיט חכמות און ספיקות - זענען אלץ מסופק צי זיי האבן יוצא געווען די מצוה צי נישט - די האבן נישט קיין שום חיות, "ותמיד הם במרה שחרה מחמת שנדמה להם שאינם יוצאים ידי חובתם בהמצוות שעושין ואין להם שום חיות משום מצוה מחמת הדקדוקים והמרה שחרות שלהם", זיי זענען שטענדיג דיפרעסט, זיי לעבן שטענדיג אין ספיקות, און די חמרות ווארפט זיי אריין אין מרה שחורה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווען יעדער ארבעט צוזאמען, איז מען זייער מצליח

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת יתרו, שוכבי"ם, כ' שבט, שנת תשפ"ד לפ"ק
 לכבוד ... גרו יאיר, קרית ברסלב

געב איבער דיין ווייב תחי' א גרויסן יישר פח פאר אלעס וואס זי טוט פאר אונזער קהלה, קהלת 'היכל הקודש' חסידי ברסלב; ספעציעל מיטן העלפן אין די באזאר אז די איינוואוינער זאלן קענען איינקויפן פאר כמעט בחנם קליידער פאר די גאנצע משפחה.

אז מען האט אזעלכע געטרייע פרויען וואס ארבעטן מיט הארץ און מיט חשק - דאס איז די סוד פון אונזער הצלחה. מענטשן וואונדערן זיך, ווי אזוי קהלת היכל הקודש איז אזוי מצליח, ווי קען זיין א קליינע קהילה זאל זיך

אזוי שנעל בויען? א שטעטל, אזויפיל מוסדות - סיי אין חוץ לארץ און סיי אין ארץ ישראל, אזויפיל בתי מדרשים און מקואות, א בית הדפוס אין ארץ ישראל און אין אמעריקע, א ילד שעשוועים פאר קימפעטארינס, און אזויפיל שיינע זאכן, אן קיין עשירים; וואס איז דער סוד? דער ענטפער איז צוויי זאכן, איינס דער רבי לערנט אונז לעבן מיטן אייבערשטן, בעטן דעם אייבערשטן, שמועסן מיטן אייבערשטן, יעדע זאך נעמט מען אריין דעם אייבערשטן, דאס אליינס איז די גאנצע הצלחה, און נאך א זאך, אז די געטרייע אנשי שלומינו, אלע - מקטן ועד גדול - אלע העלפן בויען די קהילה, סיי די מענער, סיי די פרויען; אלע זענען דא פאר איין סיבה, צו אוועקשטעלן א פלאץ פאר אונז און פאר אונזערע קינדער, א פלאץ צו קענען לעבן מיט תורה, מיט אמונה, מיט יראת שמים אן קיין חובות.

זיי מחזק דיין ווייב זי זאל אנהאלטן איר געטריישאפט מיטן העלפן ביי די באזאר, די געשעפט האט שוין געשפארט הונדערטער טויזנטער דאלער פאר אזויפיל מענטשן, עס גייט נישט אריבער א טאג וואס א משפחה זאל מיר נישט שרייבן אז זיי האבן איינגעקויפט העמדער, הויזן און קליידער פאר אלע קינדער פאר צוואנציג דאלער, אנשטאט הונדערטער דאלער.

אויף זאלסטו מחזק זיין ווייב עס זאל זיין שלום צווישן די העלפערס, מען זאל נישט פאליידיגט ווערן ווען איינער זאגט אדער האלט פאר וכו', מען דארף נישט נעמען יעדע זאך צום הארצן, מען זאל נישט ווערן פאליידיגט פון קיינעם נישט. מיר זאגט מען אויף קריטיק, מיר באמערקט מען אויף, און ווען נישט די צוואה וואס מוהרא"ש האט מיר געבעטן אפאר טעג איידער ער איז אוועק פון דער וועלט, איף זאל אכטונג געבן אויף שלום - וואלט איף זיך אויף געקענט צעקריגן מיט יעדע צווייטע מענטש, אבער עס שטייט מיר פאר די אויגן די פנים פון מיין רבי, איף זע ווי מוהרא"ש בעט מיר: 'זיי מותר, געב נאך, זע עס זאל זיין שלום'; דאס האלט מיר.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

שפילט נישט מיט קיין קעץ

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת יתרו, שוכבי"ם, כ' שבט, שנת תשפ"ד לפ"ק
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז איר זאגט תהלים, און אז איר האט שוין געענדיגט כמעט צוויי הונדערט מאל. ווען איר זאגט תהלים - זאלט איר אריינפאלעכטן אייערע אייגענע לויב ווערטער און אייגענע בקשות, עס מאכט א גרויסע רעש אין הימל ווען מען לויבט און מען בעט דעם אייבערשטן אינאיינעם מיט תהלים.

שפילט נישט מיט קיין קעץ; גלעטס זיי נישט און האט גארנישט מיט קיין בעלי חיים, בפרט אין די חדשים וואס מען ווארט למזל טוב - דארף מען זיך אויף אכטונג געבן נישט קוקן אויף טמא'נע בעלי חיים. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

די אלע אינגעלייט וואס גייען הפצה, די האבן שפע

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת יתרו, שוכבי"ם, כ' שבט, שנת תשפ"ד לפ"ק
לכבוד ... נרו יאיר, צפת

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

גיי הפצה - וועסטו האבן גרויס שפע, די אלע אינגעלייט וואס גייען הפצה - די האבן שפע, די האבן אייגענע הייזער, די האבן א קאר, זיי פעלט גארנישט, א שאד נישט צו גיין הפצה. דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות ניאוף, סימן מא): "תקון להוצאת זרע לבטלה, שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה", ווער עס דארף מתקן זיין די עבירות פון פגם הברית, הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן - זאל צוריק ברענגען מענטשן צום אייבערשטן און צו די תורה; עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך וואס א מענטש קען טון צו פאררעכטן וואס ער האט פוגם געווען - ווי ער זאל עוסק זיין אין הפצה.

גיי הפֿצה, נישטא קיין גרעסערע זאך ווי פארשפרייטן די זיסע עצות פון רבין, ווייזן פאר אלעמען אז עס איז דא א וועג צוריק צו קומען צום אייבערשטן. דער הייליגער זוהר זאגט (תרומה קכח:): "תא חזי", קום און זע, "כל מאן דאחיד בינדא דחייבא ואשתדל ביה, למשבק ארְחא בישא", א מענטש וואס ברענגט צוריק זינדיגע מענטשן צום אייבערשטן, "איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא", דער מענטש איז זוכה ארויף צו גיין אויף א פלאץ וואס קיין שום מענטש איז נישט זוכה; גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קודשא בריהּ הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא", דער מענטש נעמט אוועק טומאה פון די וועלט און ער מאכט אז דעם אייבערשטן נאמען זאל ווערן געהייליגט אויף די וועלט, דער מענטש איז גורם אז אלע וועלטן שטייען אויף זיין זכות. "וזכי למחמי בנין לבנוי", ער איז זוכה צו זען קינדער און אייניקלעך, "וזכי בהאי עלמא, וזכי לעלמא דאתי", ער איז זוכה צו אלע גוטע זאכן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, "כל מארי דינין, לא יכלין למידן ליה, בהאי עלמא ובְעלמא דאתי", קיינער קען אים נישט שלעכטס טון - נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט, "עאל בתריסר תרעי, ולית מאן דימחי בידיה", ער גייט אריין אין דרייצן טויערן פון שיערי רחמים און קיינער קען אים נישט צוריק האלטן.

שרייב מיר כאטשיג איין מאל א וואך, איך וויל זיין צוגעבינדן מיט דיר. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

בערות השם הקוד

עצתו אמונה

סאר קינזלר

דאס הארפקייט פון גנג'ענען

”אוי וויי! וואס טו איך? די הונט איז נאכאמאל אריינגעשפרינגען אין געשעפט, אוי וויי, ער טאנצט אויפן טיש! ער שפרינגט צום וואגשאל! ער דרייט איבער דעם געשעפט, ר-א-ט-ע-ו-ע-ט! ווער קען מיר העלפן?!”

דאס האט פאסירט מיט לאנגע יארן צוריק ווען מוהרא”ש איז געווען א אינגערמאן און געגאנגען הפצה פון טיר צו טיר פארשפרייטן די הייליגע ספרים פון רבין, מוהרא”ש איז אויך געגאנגען אין געשעפטן. אמאל האט פאסירט, מוהרא”ש זעט ווי א הינט שפרינגט אין א געשעפט, די הונט שפרינגט אויפן וואגשאל, און דער בעל הבית שטייט פון דער זייט און וויינט, ער פֿרעגט מוהרא”ש: ”וואס מיינט דאס? וואס קען דאס זיין?”

מוהרא”ש זאגט אים: ”דערצייל מיר, פון ווען האסטו דעם געשעפט?” דער איד דערציילט: ”דער געשעפט איז געווען מיין טאטע’ס געשעפט, נישט לאנג צוריק איז ער געשטארבן און איך האב איבערגענומען דעם געשעפט, און יעדע פֿאר טעג קומט די הונט.”

אוי וויי, די הונט דרייט שוין ווייטער איבער...

מוהרא"ש געבט דעם איד צו פארשטיין: "אפשר האט מען אין דעם געשעפט גע'גנב'עט פון מענטשן? די וואג איז נישט ריכטיג, מען האט אפגעפאפט מענטשן, און די נשמה האט נישט קיין רו; איר דארפט באצאלן פאר אלע וואס מען האט דא בא'גנב'עט און ביז מען וועט נישט באצאלן - וועט די נשמה נישט האבן קיין מנוחה".

דער איד פֿרעגט: "ווי קען איך מתקן זיין? איך ווייס נישט וועם צו באצאלן, ווי איז מעגליך צו וויסן וועם מען האט בא'גנב'עט און וויפיל?"

מוהרא"ש זאגט אים: "אויב מען האט גע'גנב'עט און מען וויסט נישט וועם צו באצאלן - זאגט די תורה - מען זאל מאכן צרכי רבים; זאלט איר העלפן דרוקן די ספרים פון הייליגן רבי'ן, וואס איז די גרעסטע צרכי רבים".

דער איד האט געגעבן געלט צו דרוקן די ספרים פון הייליגן רבי'ן און וואונדער האט פאסירט, דער הונט איז מער נישט צוריק געקומען.

וואס לערנען מיר פון די מעשה? ערשטנס דאס גרויסקייט פון די מפיצים, זיי גייען ארום אין הייזער און צו געשעפטן מזכה זיין אידישע קינדער מיט די עצות פון רבי'ן, אויף לערנען מיר דאס הארבקייט פון גנב'ענען; אויב מען גנב'עט - האט מען נישט קיין רו, דריטנס לערנען מיר פון די מעשה, אז העלפן דרוקן די ספרים פון רבי'ן - איז אלעס מתקן.

אלע קינדער זינגען אינאיינעם: "פלוצלונג א ברסלב'ער, א קליינע ספר, פינקט פאר מיר געברענגט צו מיין טיר, געטוישט מיין לעבן, עצות געגעבן..."

בשורה טובה ומשמחת!

שוין יעצט
דא צו באקומען
אפגעשיקט יעדע וואך

צו אייער טיר

אויף די פאסט

די שטארק אויפגעכאפטע
וועכנטליכע קונטרסים

עצתו אמונה

הערליכע בריוו, שאלות

ותשובות אין אלע אקטועלע

נושאים אין טאג טעגליכן לעבן.

געשריבן דורכן ראש ישיבה
הרה"ג ר'

יואל רוטה

שליט"א

רופט אדער טעקסט

718•387•2691

קח
הכל
הקודש

אדער שיקט א אימעיל צו subscribe@kerenhadfusa.org

